# 172| Εἰς τὸν φθαρτὸν τοῦτον κόσμον τῆς ὕλης τὰ πάντα παρέρχονται καὶ ἀντιπαρέρχονται.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/172-εἰς-τὸν-φθαρτὸν-τοῦτον-κόσμον-τῆς/

**Εἰς τὸν φθαρτὸν τοῦτον κόσμον τῆς ὕλης τὰ πάντα παρέρχονται καὶ ἀντιπαρέρχονται.** Τὰ πάντα μεταβάλλονται καὶ μεταμορφοῦνται καὶ διαπλάσσονται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῶν συστατικῶν τῆς ὕλης, ἐξ ὧν σύγκεινται, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τοῦ περιβάλλοντος, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν καὶ ἀναπαράγονται.

Ἡ μεταμόρφωσις καὶ μεταλλαγὴ αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν φυσικῶν νόμων, οἵτινες ἐπιδροῦν ἐπ' αὐτῶν, διὰ νὰ μεταδώσωσιν τὴν μετουσίωσιν, τὴν ὁποίαν προσλαμβάνουν, διὰ νὰ καταστῶσιν οὐσιώδη καὶ ἀμετάβλητα μέχρι νέας ἐπιδράσεως, ἥτις δύναται νὰ μεταβάλῃ ταῦτα.

Συνεπῶς πᾶν ὑλικὸν ἀντικείμενον δύναται νὰ μεταβάλῃ μορφὴν ἀναλόγως τῶν ὑλικῶν στοιχείων, ἐξ ὧν σύγκειται, ὅπως ἐπίσης δύναται ν' ἀποσυντεθῇ καὶ νὰ ἐξαϋλωθῇ καὶ ἐναποτεθῇ ἐν τῇ φύσει, ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν.

Τὸ ὕδωρ θερμαινόμενον ἐξαεροῦται καὶ μετατρέπεται εἰς ὑδρογόνον καὶ ὀξυγόνον ἐν τῇ φύσει, ἅτινα ἐκ τῆς φύσεως προσλαμβανόμενα, ἀναλόγως τῆς συνθέσεως, τῆς δυναμένης νὰ μεταβάλῃ αὐτὰ εἰς ὕδωρ, ἀποτελοῦν καὶ ἐμφανίζουν τὴν ἀνάλογον ποσότητα αὐτοῦ.

Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει μὲ ὅλα τὰ ὑλικά στοιχεῖα, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν πλέον σκληρῶν καὶ ἀδιασπάστων μετάλλων.

Αἱ νέαι ἔρευναι καὶ ἀποκαλύψεις πρὸς τὴν πλευρὰν ταύτην ἀπέδειξαν, **ὅτι ἡ σύστασις ἑκάστου ὑλικοῦ σώματος εἶναι ἀνάλογος τῶν ἠλεκτρονίων, ἐξ ὧν τοῦτο σύγκειται, ὡς καὶ τῆς περιστροφικῆς δυνάμεως ἑνὸς ἑκάστου τούτων πέριξ τοῦ πυρῆνος του.**

Οὕτω αἱ νέαι θεωρίαι ἀνέτρεψαν τὰς ἀκαταβλήτους ἐπάλξεις, ἐπί τῶν ὁποίων ἐστηρίζοντο αἱ ὑλιστικαὶ θεωρίαι, αἵτινες κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἀπετέλουν τὰ θεμέλια τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ ἀληθείας. Κατὰ τὰς θεωρίας ταύτας ἐπιστεύετο ὅτι τὸ πᾶν ἐλειτούργει ἐπὶ τῇ βάσει ἀμεταπτώτων καὶ ἀμεταβλήτων φυσικῶν νόμων, οἵτινες ἐπέδρων ἐπὶ παντὸς φυσικοῦ σώματος μετ' ἀμεταπτώτου φυσικῆς ἐπιδράσεως, μὴ δυναμένης νὰ μεταβάλῃ τὴν φυσικὴν σύστασιν αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις σήμερον ἡ θετικὴ αὕτη ἐπιστήμη πρὸ τῆς νέας ἀνακαλύψεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας ἠναγκάσθη οὐ μόνον νὰ μεταπεισθῇ εἰς τὰς ἐπικρατούσας θεωρίας τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ παραδεχθῇ, **ὅτι τὸ Πᾶν εἶναι Ἐνέργεια καὶ Δύναμις, ἐκ τῆς ἀλληλεπιδράσεως τῶν ὁποίων παρουσιάζεται ἅπασα ἡ ὑλικὴ σύστασις τῶν διαφόρων σωμάτων.**

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια αὕτη οὐδὲν μεταβάλλει ἐκ τῶν παλαιῶν συστημάτων, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ ἐμπνέουν τὴν ἐπιστήμην.

Πᾶσα ὑλικὴ μεταβολὴ καὶ διαμόρφωσις δρᾷ ἀναλόγως τῶν συστατικῶν, ἐξ ὧν σύγκεινται τὰ ὑλικά στοιχεῖα, **χωρὶς ἐν τούτοις ἀφ' ἑαυτῶν καὶ μόνον νὰ δύνανται νὰ μεταβληθῶσι κατὰ βούλησιν καὶ θελητικὴν αὐτενέργειαν.** Διότι εἰς ἕκαστον πειραματισμόν, εἰς ἑκάστην μεταβολὴν τῶν στοιχείων τούτων, ἢ εἰς ἀνάλογον ἀνασύνθεσιν **δέον πρωταρχικῶς νὰ προΐσταται ὁ Νοῦς,** ὅστις τὰ ἐποπτεύει, διὰ νὰ κατορθώνῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν, δι' ὃν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελοῦνται τὰ πειράματα ταῦτα.

Καὶ ἡ διοικοῦσα δύναμις τοῦ Νοῦ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐποπτεύουσα καὶ παρατηροῦσα καὶ συγκρίνουσα δύναται νὰ μελετήσῃ ποῖα μέρη δέον νὰ λάβῃ, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ προβλεπόμενον ἀποτέλεσμα τοῦ πειραματισμοῦ του καὶ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

Ὡς ἐκ τούτου δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, **ὅτι ὑπὲρ πᾶν ὑλικὸν σῶμα καὶ σύνθεσιν αὐτοῦ διήκει ὁ Ὑπέρτατος Νοῦς, τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τοὺς φυσικοὺς νόμους** καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὸ ἱκανοποιητικὸν ἀποτέλεσμα τῶν πειραμάτων του:

Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κατορθώνει νὰ μετουσιώνῃ τὴν σύνθεσιν τῶν ὑλικῶν στοιχείων, ἢ ἐπανασυνθέτῃ ταῦτα καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν διάλυσιν ἑνὸς ὑλικοῦ σώματος εἰς τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν σύγκειται, ὅπως καὶ πάλιν νὰ ἀνασυνθέτῃ ἐκ τῶν στοιχείων τούτων τὴν ἀρχικὴν μορφήν.

Πᾶν ἐν τῇ φύσει ὑλικὸν στοιχεῖον εἶναι εὐμετάβλητον καὶ μεταβλητόν. Ἀλλάσσει σύστασιν καὶ σωματικὴν μορφὴν ἀναλόγως τῆς συνθέσεως τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἢ καλλίτερον **ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἠλεκτρονίων καὶ δυνάμεως τῆς περιστροφῆς αὐτῶν πέριξ τοῦ πυρῆνος των.**

**Ἓν καὶ μόνον παραμένει Ἀμετάβλητον, Ἀδιαχώριστον, Συμπαγές, Ἑνιαῖον, Αὐτοδύναμον, τὸ Πνεῦμα.**

Ἡ ὕλη καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτῆς μεταβάλλονται καὶ μεταμορφοῦνται ἀποσυντίθενται καὶ διασπῶνται καὶ διαχωρίζονται, **ἐνῷ ἡ οὐσία τοῦ Πνεύματος εἶναι Ἀμετάβλητος, Ἀδιάσπαστος, Ἑνιαία καὶ Ἀδιαχώριστος.**

Πᾶν ὑλικὸν σῶμα ἀποσυντίθεται καὶ πᾶν ζωϊκὸν τοιοῦτον ἀποθνήσκει καὶ τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν σύγκειται μεταβαίνουν ἐν τῇ φύσει, ἐξ ἧς προῆλθον.

**Τὸ Πνεῦμα ὅμως ζῇ καὶ θὰ ζῇ αἰωνίως, διότι εἶναι Ἄφθαρτον καὶ Ἀθάνατον. Δὲν δύναται νὰ διαχωρισθῇ, δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ Ἄϋλον εἰς ὑλικὸν καὶ νὰ μετουσιωθῇ.**

**Ἡ δύναμις αὐτοῦ εἶναι αὐτόβουλος καὶ αὐτενεργός. Ἐνεργεῖ καὶ δρᾷ κατὰ βούλησιν καὶ τὰς ἰδέας αὐτοῦ διὰ τοῦ λογικοῦ εἰρμοῦ τῶν σκέψεών του καθιστᾶ πράξεις καὶ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιδιώξεών του.**

Εἰς τὸν Ψυχικὸν Κόσμον ὑπάρχει **μία καὶ μόνον δύναμις πνευματικὴ ἡ ὁποία δύναται νὰ συλλάβῃ ἀνάλογον δύναμιν καὶ ἰσχὺν ἐκ τοῦ Ὑπερτάτου Νοῦ, ὁ ὁποῖος κατευθύνει τὰ πάντα καὶ ἡ δύναμις αὕτη εἶναι ἡ Πίστις.** Ἡ πίστις ἑνὸς ἑκάστου τοσοῦτον μᾶλλον ἑδραιοῦται καὶ ἀναπτύσσεται εἰς ἑκάστην ψυχὴν διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς θελήσεως αὐτῆς.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ θέλησις ἄνευ οὐδενὸς ἐμποδίου εἶναι ἡ μοναδικὴ δύναμις, ἡ ἀκαταμάχητος καὶ ἀκατάβλητος, ἥτις δύναται νὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν πίστιν καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τ’ ἀποτελέσματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα νὰ θεωρῶνται ὑπὸ τῶν ἄλλων καὶ τῶν μὴ μεμυημένων ὡς θαύματα. Ἡ θέλησις εἶναι ἐκείνη ἡ δύναμις, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐξοπλίσῃ τὴν πνευματικὴν πανοπλίαν δι’ ἀδιαπεράστων ἀσπίδων οὕτως, ὥστε οὐδὲν βεληνεκὲς ὅπλον νὰ τὴν διαπεράσῃ.

Διά νὰ ἀκολουθήσητε ὅθεν καὶ ὑμεῖς τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ δὲν ἔπαυσα νὰ προτρέπω ὑμᾶς, δέον νὰ **ὁπλισθῆτε μὲ τὴν θέλησιν ἐκείνην, ἡ ὁποία νὰ κατισχύσῃ πάσης ἀμφιβολίας καὶ δισταγμοῦ καὶ νὰ σᾶς ἐξοπλίσῃ μὲ τὰ διάφορα βέλη τῆς αὐτενεργοῦς δυνάμεως,** ἥτις ἐπιθυμεῖ καὶ ἐπιδιώκει νὰ παρεμβάλῃ προσκόμματα εἰς τὰ βήματα ὑμῶν καὶ νὰ σᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπ’ Ἐμοῦ.

Διὰ τῆς αὐθορμήτου καὶ διηνεκοῦς θελήσεως ὑμῶν θὰ κατορθώσητε νὰ γιγαντωθῆτε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν, ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ τοὺς ὡρίμους καρποὺς τοῦ ἔργου μου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσον χρόνον ἐγκαταλείψατε καὶ τὸ ὁποῖον ὀφείλετε νὰ ἐπαναλάβητε, ἀνασυνδέοντες τοὺς μεταξὺ ὑμῶν δεσμούς, οἵτινες καὶ οὗτοι ἐχαλαρώθησαν καὶ νὰ προσπαθήσητε ἐπίσης νὰ συνδεθῆτε ὡς πρότερον μετ’ Ἐμοῦ διὰ νὰ προσκτήσητε καὶ πάλιν τὰς δυνάμεις ἐκείνας, αἵτινες ὁλοὲν ἐνδυναμούμεναι νὰ ἐπιφέρωσιν τοὺς ἱκανοποιητικοὺς καρποὺς διὰ τὸν ἐπιτυχῆ σκοπὸν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνέθεσα εἰς ὑμᾶς καὶ τὸ ὁποῖον ἕκαστος ἐξ ὑμῶν, ἀναλόγως τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀδιστάκτως καὶ ἄνευ ἀμφιταλαντεύσεων ἐπικαλούμενός με εἰς ἕκαστον ὑμῶν προσκοπτώμενον βῆμα καὶ προθύμως **προσλαμβάνοντες παρ’ Ἐμοῦ τὴν ἀνάλογον πρὸς τὴν θέλησιν καὶ πίστιν ὑμῶν Βοήθειαν, Ἰσχὺν καὶ Δύναμιν.**

**8/5/1960**